

RIPOLL: UNA NOVA POLÈMICA

No és el nostre costum retornar a temes que no ens ofereixen noves aportacions per a poder explicar i justificar l'escrit. En realitat és una continuació del publicat a la "Circular" anterior (núm. 140 - febrer 1995 -, pàgs. 171-172). Les circumstàncies que han fet possible aquesta nova intervenció són complexes i de difícil explicació en la brevetat d'una col.laboració.

El divendres 3 de febrer, a la secció *Cartas de los lectores* del diari "La Vanguardia", Eduardo Porta contestava al Director General del Patrimoni, Sr. Huguet. L'endemà (4 de febrer) "Avui", a la secció *Porta Oberta*, editava un escrit d'Antoni Navarro i Màrius Vendrell titulat *A propòsit de la portalada de Ripoll*, en què s'explicaven els punts del seu projecte de conservació. Aquell mateix dissabte (4 de febrer) s'anunciava per a les 6 de la tarda, un col.loqui a Ripoll, organitzat per l'Associació d'Amics dels Monestirs del Ripollès, a càrrec d'Antoni Navarro, Màrius Vendrell i Eduard Porta i moderat per F.-Pau Verriè, amb el tema *La portada del monestir de Ripoll: solucions per a la seva conservació*. El col.loqui fou un monòleg a càrrec d'E. Porta, que va parlar, principalment, de la problemàtica que plantegen les restauracions dels anys 1964 i 1971 des d'un punt de vista de la incidència química de les reïnes aplicades a la superfície de la pedra. L'absència dels altres dos col.loquiants va produir un buit que no es va animar amb les intervencions del públic.

El professor Xavier Barral, que va intervenir com a públic, va resumir les seves idees en la seva col.laboració a "Avui": *Quaderri d'Art. Una malaltia vella i coneguda* (14 febrer). La nostra opinió d'assistent al col.loqui i de lector de l'escrit és que els suggeriments d'X. Barral són, al nostre criteri de públic i d'estudis del món romànic, els més ponderats. La conclusió del seu escrit és un resum del seu pensament, que pensem que tot i que no aporta la *solució*, sí es un ponderat punt de vista de la realitat de Ripoll. X. Barral escriu: "Per a l'historiador de l'art, la façana de Ripoll ja ha perdut, a més de la policromia, gairebé totes les traces del que va ser el gran estil romànic dels escultors de Ripoll, ja que els centímetres més superficials de la pedra s'han després o esborrat. Els llocs, pocs, en què encara es conserven vestigis de la qualitat original justifiquen tots els esforços. I si el mal s'agreugés i calgués desmuntar el conjunt i transportar-lo sencer per aïllar-lo de l'agressió i salvar el que queda, sempre i quan romangués a Ripoll mateix, no valdria oposar-s'hi. Aleshores el debat se centraria en quina còpia posar al lloc de l'original, a menys que no es preferís recuperar la façana de l'església del segle XI, malgrat que va ser revisada per Elies Rogent".

J.-F. Cabestany